

1404/12/21

اولین پیام حضرت آیت الله سیدمجتبی حسینی خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی

بسم الله الرحمن الرحيم

مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا.

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا دَاعِيَ اللّٰهِ وَ زَيَانِيَّ آيَاتِهِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَابَ اللّٰهِ وَ ذِيَانِ دِينِهِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَلِیْقَةَ اللّٰهِ وَ نَاصِرَ حَقِّهِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَ ذَلِیْلَ اِرَادَتِهِ؛ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ اَيُّهَا الْفَقْدُمُ الْمَأْمُولُ؛ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ؛ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ صَاحِبَ الزَّمَانِ.

در آغاز کلام باید به سرورم عجل الله تعالی فرجه بمناسبت شهادت جانسوز رهبر عظیم‌الشان انقلاب خامنه‌ای عزیز حکیم تسلیت عرض کنم و از آنحضرت دعای خیر برای یکایک ملت بزرگ ایران و بلکه همه مسلمین جهان و همه خدمتگزاران اسلام و انقلاب و ایثارگران و بازماندگان شهداء نهضت اسلامی و بخصوص جنگ اخیر و برای خود حقیرم را تقاضا نمایم.

قسمت دوم کلام من با ملت بزرگ ایران است. ابتدائاً باید وضع و موقف خود در باب رای مجلس محترم خبرگان را مختصراً بیان نمایم. این خادم شما سیدمجتبی حسینی خامنه‌ای همزمان با شما و از طریق سیمای جمهوری اسلامی از نتیجه‌ی رای مجلس محترم خبرگان مطلع شدم. برای بنده تکیه زدن بر جائی که محل جلوس دو پیشوای عظیم‌الشان، خمینی کبیر و خامنه‌ای شهید بوده کاری سخت است. زیرا این کرسی سابقه جلوس کسی را دارا است که بعد از بیش از ۶۰ سال مجاهدت در راه خدا و گذشتن از انواع لذائذ و راحتیها، به گوه‌ری تابناک و چهره‌ای ممتاز نه فقط در عصر حاضر بلکه در طول تاریخ حکمرانان این کشور بدل شده است. هم حیات و هم نوع مرگ او عجیب با شکوه و عزتی ناشی از تکیه به حق بود.

من این توفیق را داشتم که پیکر ایشان را بعد از شهادت زیارت کنم؛ آنچه دیدم کوهی از صلابت بود و شنیدم که مشیت دست سالمش را گره کرده بود. در مورد وجوه مختلف شخصیت ایشان اهل اطلاع باید مدتها چیزها بگویند. در این مجال اکتفاء بهمین مجمل نموده، تفصیل را واگذار به موقعیتهای مناسب دیگری میکنم. این است علت سختی تکیه بر کرسی رهبری بعد از چنین کسی، تتمیم این فاصله تنها با استعانت از حضرت حق و یاری شما مردم ممکن است.

در ادامه لازم است نکته‌ای را که ربط مستقیمی به اصل کلام بنده دارد مورد تاکید قرار دهم. آن نکته این است که از جمله هنرهای رهبر شهید و سلف کبیر ایشان، وارد کردن مردم در همه عرصه‌ها و بصیرت و آگاهی دادن مستمر به ایشان و در مقام عمل تکیه بر نیروی آنان بود. ایشان اینطور معنای حقیقی جمهور و جمهوریت را فعلیت بخشیدند و از عمق جان هم به آن معتقد بودند. اثر واضح این مطلب در این چند روزی که کشور بدون رهبر و بدون فرمانده کل قوا بود دیده شد. بصیرت و هوشمندی ملت بزرگ ایران در واقعه اخیر و پایمردی و شجاعت و حضورش دوست را به تحسین و دشمن را به حیرت وا داشت. این شما مردم بودید که کشور را رهبری و اقتدار آن را ضمانت کردید. آیه‌ای که در صدر این نوشتار رو آوردند آوردم به این معنی است که هیچ آیتی از آیات الهی نیست که یا مهلتش تمام شود یا به فراموشی سپرده شود مگر اینکه از ناحیه حضرت حق جل و علا، مثل یا برتر از آن بجایش داده شود.

مناسبت استفاده از این آیه شریفه این نیست که این بنده در حد رهبر شهید باشم چه رسد به اینکه بخواهم برتر از ایشان فرض شوم؛ بلکه جهت ذکر آیه مبارکه توجه دادن به نقش بجا و پررنگ شما ملت عزیز است. اگر آن نعمت عظما از ما سلب شد، بجایش بار دیگر حضور عمارگونه ملت ایران به این نظام اعطاء گشت. این را بدانید اگر قدرت شما در صحنه ظاهر نشود نه رهبری و نه هیچیک از دستگاههای مختلف که شأن واقعی آنها خدمت به مردم است کارائی لازم را نخواهند داشت. برای اینکه این معنا بهتر صورت تحقق پیدا کند، اولاً باید به یاد خداوند تبارک و تعالی و توکل بر حضرتشان و توسل به انوار طیبیه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین چون اکسیر اعظم و کبریت احمری نگریسته شود که تضمین کننده انواع گشایشها و ظفر قطعی بر دشمن است. این مزیت عظیمی است که شما واجد آن و دشمنانتان فاقد آن هستید.

ثانیاً باید بر وحدت بین آحاد و اقشار ملت که معمولاً در مواقع مضیقه نمود خاصی پیدا میکند خدشهای وارد نشود. این امر با صرف نظر کردن از نقاط مورد اختلاف تحصیل خواهد شد.

ثالثاً باید حضور مؤثر در صحنه حفظ شود؛ چه به صورتی که در این روزها و شبهای جنگ از خود نشان دادید و چه بصورت انواع نقش آفرینی‌های مؤثر در عرصه‌های مختلف اجتماعی، سیاسی، تربیتی، فرهنگی و حتی امنیتی. مهم اینست که نقش صحیح، بدون خدشه به وحدت اجتماعی به خوبی درک و تا حد ممکن به اجراء گذاشته شود. یکی از وظایف رهبری و بعضی مسئولین دیگر گوشزد کردن بعضی از این نقش‌ها به آحاد یا اقشار جامعه است. از این رو اهمیت حضور در مراسم روز قدس ۱۴۴۷ را یادآور می‌شوم که باید عنصر دشمن‌شکنی در آن مورد توجه همگان باشد.

رابعاً از کمک و یاری به یکدیگر فروگذار نکنید. بحمدالله خصلت همیشگی بیشتر ایرانیان جز این نبوده و انتظار می‌رود که در این روزهای خاص که طبعاً بر بعضی از آحاد ملت سخت‌تر از بقیه می‌گذرد، این مطلب جلوه بیشتری داشته باشد. در همین مجال از دستگاه‌های خدماتی می‌خواهم که در این جهت از هرگونه یاری و اعانت به آن آحاد عزیز ملت و به ساختارهای مردمی امدادی دریغ نمایند.

اگر این جهات مراعات شود راه وصول شما ملت عزیز به روزهای عظمت و شکوه هموار خواهد بود. نزدیکترین مصداق آن می‌تواند باذن الله ظفر بر دشمن در جنگ فعلی باشد.

قسمت سوم کلام بنده، تشکر صمیمانه از رزمندگان شجاعان است که در شرائطی که ملت و وطن عزیزمان بطور مظلومانه‌ای مورد تهاجم رؤس جبهه استکبار قرار گرفته، با ضربات کوبنده خود راه دشمن را سد کرده‌اند و آنان را از توهم امکان تسلط بر میهن عزیز و احیاناً تجزیه آن خارج نموده‌اند.

برادران عزیز رزمنده! خواست توده‌های مردم، ادامه دفاع مؤثر و پشیمان‌کننده است. همچنین قطعاً همچنان از اهرم مسدود کردن تنگه هرمز باید استفاده شود. در مورد گشودن جبهه‌های دیگری که دشمن در آن تجربه ناچیزی دارد و به شدت در آن آسیب‌پذیر خواهد بود مطالعاتی صورت گرفته است و فعال‌سازی آن در صورت استمرار وضع جنگی و بنا بر رعایت مصالح صورت خواهد گرفت.

همچنین از رزمندگان جبهه مقاومت تشکر صمیمانه دارم. ما کشورهای جبهه مقاومت را بهترین دوستان خود می‌دانیم و امر مقاومت و جبهه مقاومت، جزئی جدائی‌ناپذیر از ارزشهای انقلاب اسلامی است. بی‌تردید همراهی اجزاء این جبهه با یکدیگر، مسیر تخلص از فتنه صهیونی را کوتاه‌تر مینماید؛ همچنان که دیدیم یمن شجاع و مؤمن دست از دفاع از مردم مظلوم غزه برنداشت و حزب‌الله فداکار علیرغم همه موانع به یاری جمهوری اسلامی آمده است و مقاومت عراق هم دلیرانه همین خط را در پیش گرفته است.

در قسمت چهارم روی سخن بنده با کسانی است که در این چند روز بنوعی آسیب دیده‌اند. چه آنکه داغ شهادت عزیز یا عزیزانی را تجربه کرده باشند؛ چه کسانی که دچار مجروحیت شده باشند و چه افرادی که به خانه و کاشانه یا محل کسب و کارشان صدمه وارد شده باشد. در این قسمت اولاً همدردی عمیق خود را با بازماندگان شهداء والا مقام اعلام میدارم. این بر اساس تجربه مشترکی است که من با این بزرگواران دارم؛ به غیر از پدرم که داغ فقدان حضرتش امری عمومی شده، همسر عزیز و باوفایم را که امیدها به ایشان داشتم و خواهر فداکارم که خود را وقف خدمت به والدینش کرده بود و عاقبت مزد خود را گرفت و همچنین طفل خردسالش را و همسر خواهر دیگرم که انسانی عالم و شریف بود را به کاروان شهداء سپرده‌ام. اما آنچه صبر بر مصائب را ممکن و حتی آسان میسازد، توجه به وعده حتمی و قطعی الهی بر اجری پر ارج برای صابران است. لذا باید صبر کرد و به لطف و دستگیری حضرت حق جل و علا، امید و اعتماد داشت.

ثانیا این اطمینان را به همگان میدهم که ما از انتقام خون شهداء شما صرف نظر نخواهیم کرد. انتقامی که در نظر داریم فقط مربوط به شهادت رهبر عظیم‌الشان انقلاب نیست؛ بلکه هر عضوی از ملت که توسط دشمن شهید میشود، خود موضوع مستقلى برای پرونده انتقام است. البته مقدار محدودی از این انتقام تا بحال صورت عینی پیدا کرده است ولی تا حد کامل آن حاصل نشود همچنان این پرونده در روی بقیه پرونده‌ها خواهد بود و بخصوص نسبت به خون اطفال و کودکانمان حساسیت بیشتری خواهیم داشت. لذا جنایتی که دشمن بطور عامدانه در مورد مدرسه شجره طیبه میناب و بعضی موارد مشابه مرتکب شده، شان خاصی در این رسیدگی دارد.

ثالثاً حتماً جانبازان این حملات باید خدمات درمانی مناسبی را بطور رایگان دریافت نموده و از بعضی مزایای دیگر بهره‌مند گردند.

رابعاً تا جایی که وضع فعلی اجازه دهد باید برای جبران خسارتهای مالی وارد آمده به امکان و اموال شخصی اقدامات کافی، تعریف شده و مورد اجراء واقع شود. دو مورد اخیر به منزله تکلیفی لازم‌الاجراء برای مسئولین محترم است که باید آن را اجراء کرده و گزارش آن را به بنده بدهند.

نکته‌ای که باید گوشزد نمایم این است که به هر صورت ما از دشمن غرامت خواهیم گرفت و اگر امتناع کند باندازه‌ای که تشخیص بدیم از اموالش برخورداریم داشت و اگر آنهم مقدور نباشد به همان اندازه از اموالش را نابود خواهیم کرد.

قسمت پنجم کلام، خطاب به سران و رده‌های مؤثر در بعضی از کشورهای منطقه است. ما با ۱۵ کشور همسایگی خاکی یا آبی داریم و همیشه مایل به ارتباط گرم و سازنده با همه آنان بوده‌ایم و هستیم. لکن دشمن از سالها قبل بتدریج پایگاههای اعم از نظامی و مالی را در بعضی از این کشورها احداث کرده تا تسلط خود بر منطقه را تأمین نماید. در هجوم اخیر، بعضی از پایگاههای نظامی مورد استفاده قرار گرفت که طبعاً ما همانطور که هشدار صریح داده بودیم و بدون اینکه تعرضی به آن کشورها صورت دهیم، صرفاً همان پایگاهها را مورد حمله قرار داده‌ایم. از این پس بازهم بناچار این کار را ادامه خواهیم داد؛ گرچه همچنان معتقد به لزوم دوستی بین خود و آن همسایگانمان می‌باشیم. این کشورها باید تکلیف خود را با متجاوزین به وطن عزیزمان و قاتلین آحاد مردم ما معلوم کنند. من توصیه میکنم هر چه زودتر آن پایگاهها را تعطیل کنند؛ چون لابد تا بحال فهمیده‌اند که ادعای برقراری امنیت و صلح از سوی آمریکا دروغی بیش نبوده است.

این امر باعث میشود تا با ملت‌های خودشان که عموماً از همراهی با جبهه کفر و رفتار تحقیرآمیز آن ناراضی هستند، پیوند بیشتری پیدا کرده و بر ثروت و قدرتشان افزوده شود. باز تکرار میکنم نظام جمهوری اسلامی بدون اینکه بخواهد سلطه و استعماری را در منطقه راه بیاندازد، برای اتحاد و رابطه متقابل گرم و صمیمانه با همه همسایگان آمادگی کامل دارد.

در قسمت ششم کلام، روی سخنم با رهبر شهیدمان است. رهبر! با رفتن خود داغ سنگینی بر قلوب همگان وارد کردید. شما همیشه مشتاق این عاقبت بودید تا بالاخره حضرت حق آن را در حال تلاوت قرآن کریم در صبحگاه روز دهم رمضان المبارک به شما اعطا فرمودند. مظلومیت‌های زیادی را مقتدرانه و با حلم تحمل کردید و خم به ابرو نیاوردید. بسیاری قدر واقعی شما را نشناختند و شاید مدتها بگذرد تا انواع حجابها و موانع کنار رود و زوایایی از آن معلوم شود.

امیدواریم از قبل مقام قربی که در جوار انوار طیبه و صدیقین و شهداء و اولیاء برایتان فراهم گشته، باز هم به فکر پیشرفت این ملت و همه ملت‌های جبهه مقاومت بوده باشید و برای آن وساطت نمایند؛ همچنان که در حیات دنیوی خود چنین بودید. ما با شما عهد می‌بندیم که برای اعتلاء این پرچم که پرچم اصلی جبهه حق است و برای وصول به مقاصد مقدس جنابتان با تمام وجود تلاش کنیم.

در قسمت هفتم از همه بزرگوارانی که بنده را مورد حمایت خود قرار داده‌اند از جمله مراجع عظام تقلید و شخصیت‌های مختلف فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و از آحاد مردم که در تجمعات پرشکوهی برای ابراز بیعت مجدد با نظام حاضر شده‌اند و همچنین از مسئولین قوای ثلاثه و شورای موقت رهبری بخاطر حسن تدابیر و اقدامات تشکر می‌نمایم.

امیدوارم الطاف خاصه الهیه در این ساعات و ایام پرفیض شامل همه ملت ایران و بلکه همه مسلمین و مستضعفین عالم شود.

و در نهایت از سرورمان عجل‌الله تعالی فرجه الشریف تقاضا می‌کنم در این باقیمانده از مدت لیالی و ایام قدر و ماه مبارک رمضان از درگاه حضرت حق جل و علا، برای ملت ما غلبه قاطع بر دشمن و همچنین عزت و وسعت و عاقبت و برای رفتگان‌شان مقامات و عاقبت اخروی را طلب نمایم.

والسلام علیکم ورحمه الله و برکاته و تحیاتہ

سید مجتبی حسینی خامنه‌ای

۲۱ / اسفند / ۱۴۰۴ مطابق

با ۲۲ / رمضان المبارک / ۱۴۴۷